

عنوان مقاله:

واکاوی آرای مفسران در تفسیر فراز قرآنی «تخرج الحی من المیت» و کاربرت آن در امید به رویشهای انقلاب اسلامی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات معرفتی در دانشگاه اسلامی، دوره 26، شماره 90 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

سعید حسنی - دکترای فقه و اصول، استادیار گروه معارف و تربیت اسلامی دانشگاه فرهنگیان اراک

خلاصه مقاله:

آرای مفسران درباره اخراج موجود جاندار از موجود بی جان، مختلف است؛ یکی از نظریات، تفسیر آیه به ولادت مومن از صلب کافر است که با تقویت آن، استناد به این آیه در مباحث فلسفه نظری تاریخ ممکن می شود. هدف: هدف از نگارش این مقاله، مطالعه تفسیری فراز «تخرج الحی من المیت» در آیه ۲۷ سوره آل عمران، به عنوان مستندی برای امید به رویشهای انقلاب اسلامی بود. روش: در این مقاله با روش توصیفی-تحلیلی و استفاده از منابع کتابخانه ای، به تفسیر اجتهادی و روایی کریمه مد نظر پرداخته شد. یافته ها: اگر حیات ایمانی، معنای انحصاری حیات در کلمات «حی» و «میت»، نباشد، قدر متیقن از معنای جامع حیات به نحو مشترک معنوی است و پدید آوردن افراد مومن از نسل افراد کافر، معنای صحیحی از «اخراج» است که با توجه به استمرار این فعل الهی، می توان گفت یکی از سنتهای مطلق خداوند در فلسفه نظری تاریخ، رویش مومنان از صلب کفار است. نتیجه گیری: با توجه به مقدمه ساز دانستن انقلاب اسلامی ایران نسبت به انقلاب مهدوی و تطبیق ولادت مومن از نسل کافر بر رویشهای انقلاب، کاربرت این تفسیر، امید داشتن به رویشهای انقلاب اسلامی، با وجود ریزشهای انقلاب در نسل فوقانی است.

کلمات کلیدی:

سنت مطلق خداوند، اخراج، حی، میت، رویشهای انقلاب اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1531091>

